

ശ്രീഃ

ശ്രീമതേ നിഗമാന്തമഹാദേശികായ നമഃ

ശ്രീമാൻ വേംകടനാഥാർയഃ കവിതാർക്കികകേസരീ |

വേദാന്താചാർയവർയോ മേ സന്നിധത്താം സദാ ഹൃദി ||

ശ്രീവാധുലവരദനാരായണഗുരുഭിഃ അനുഗൃഹീതാ

|| ശ്രീ പരാങ്കുശപഞ്ചവിംശതിഃ ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ശ്രീ രംഗരാമാനുജ മഹാദേശികൻ

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt and Hellingman's T_EX for Malayalam.

ശ്രീഃ
ശ്രീമതേ രാമാനുജായ നമഃ

॥ ശ്രീ പരാങ്കുശപഞ്ചവിംശതിഃ ॥

ശ്രീപരാങ്കുശനുതിം യ ആതനോത് തത്പദാബ്ജപരഭക്തിചോദിതഃ |
തം വധുലകുലഭൂഷണം ദയാവാരിധിം വരദദേശികം ഭജേ ॥

ശ്രീമാൻ പരാങ്കുശനിരങ്കുശതത്ത്വബോധ
വാത്സല്യപൂർണ്ണകരുണാപരിണാമരൂപ |
സൗശീല്യസാഗരമനന്തഗുണാകരം ത്യാം
സംസാരതാപഹരണം ശരണം വൃണേഹം ॥ 1 ॥

കാസാരസംയമിമുഖാഃ കമലാസഹായ
ഭക്താഃ പ്രപത്തിപദവീനിയതാ മഹാന്തഃ |
യസ്യഭവൻ അവയവാ ഇവ പാരതന്ത്ര്യാത്
തസ്മൈ നമോ വകുളഭൂഷണദേശികായ ॥ 2 ॥

ശ്രീരംഗരാജപദപങ്കജസംഗശീലം
ശ്രേയഃപരം മധുരപൂർവ്വകവേദപൂർവ്വം |
നാഥാർയയാമുനയതീശ്വരഭാഗധേയം
നാഥം കുലസ്യ മമ നൗമി പരാങ്കുശാർയം ॥ 3 ॥

പാപക്രിയാസു നിരതാഃ ശൃണുതാസ്മദുക്തിം
താപത്രയേണ ഭവിനഃ പരിതപ്യമാനാഃ |
ആപദ്ധനം മധുരിപോർഭവതാമവിദ്യാ
സ്യാപപ്രഹാണനിപുണഃ ശരണം ശരാരിഃ ॥ 4 ॥

നിത്യോഥ മുക്ത ഉത തദ്ഗുണകോ മുമുക്ഷുഃ
വ്യാസാദിവദ്ഭഗവതാ കിമനുപ്രവിഷ്ടഃ |
അത്ര്യാദിസുനുരിവ വർണ്ണയുഗക്രമാത് കിം
ആസീത്പുരാണപുരുഷഃ ശഠൈവരിയോഗീ ॥ 5 ॥

കർമ്മേതി കേദിഭവരേ മതിരിത്യഥാനേ
ഭക്തിം പരേ പ്രപദനം പ്രവദന്ത്യുപായം |
ആമ്നായസാരചതുരാസ്ത്വമിതാനുഭാവം
ത്വായേവ യാന്തി ശരണം ശംജിന്മുനീന്ദ്ര || 6 ||

ഭക്ത്യാദ്യുപായരഹിതഃ പതിതോ ഭവാബ്ധൗ
ത്വത്പാദസേവനരസേപി ച ദുർബ്ബലോഹം |
ഇത്ഥം സതീഹ ശങ്കോപ ദയൈകമൂർത്തേ
കൃത്യം കിമസ്തി മമ സംസൃതിമോചനായ || 7 ||

ത്വദ്ദിവ്യസൂക്തിപരിശീലനമാത്രമേവ
നിഃശ്രേയസാധിഗമനേ നിരപേക്ഷഹേതുഃ |
തച്ചാസ്തി മേ ന ശംഭവേരിഗുരോ മഹാത്മൻ
ഉജ്ജീവനം കഥമഹോ മമ ജാഘടീതി || 8 ||

ത്വന്നാമകീർത്തനമകൃത്രിമമാതനോതി
യസ്തസ്യ സംസരണനിസ്തരണം ഘടേത |
ദുർവ്വാസനാകലുഷിതസ്യ ന മേസ്തി ബുദ്ധിഃ
തത്രാപി കേസരവിഭൂഷ കിമാത്മനീനം || 9 ||

ത്വത്കിംകരത്വരസികാഃ തവ ദാസദാസ
ദാസ്യൈകരസ്യമുദിതാശ്ച ഭജന്തി മുക്തിം |
തത്രാപ്യഹം ശകനവാൻ ന ശഠാരിയോഗിൻ
അത്യാഹിതം കഥമപൈതു ഭവോത്ഥിതം മേ || 10 ||

ത്വദ്വിഗ്രഹേക്ഷണമഥോ തവ സംസ്മൃതിശ്ച
മുക്തൈഃ ഭവേദിതി വദന്തി പരാങ്കുശാർയ |
നിദ്രാപ്രമാദമലിനീകൃതമാനസസ്യ
തത്രാപി ശക്തിരിഹ മേ ന കഥം ഭവേയം || 11 ||

ഏവം കദാചിദപി കൃത്രചിദസ്തുപായഃ
നൈവാഘനാശനവിധൗ മമ താവകസ്യ |

ആകസ്മികീം തവ കൃപാം അപഹായ മായാ
കോലാഹലപ്രശമനീം കുരുകാപുരീശ || 12 ||

അവ്യാജബന്ധുമവിശേഷമശേഷജന്തോഃ
ഉഭേലവത്സലതയാ കൃപയാ ച പൂർണ്ണം |
ത്വമാമനന്തി ശംഭവൈരിമുനേ തതസ്തേ
ഹാതും ന യുക്തമപരാധിനമപ്യഹോ മാം || 13 ||

യാവച്ച യച്ച ദുരിതം സകലസ്യ ജന്തോഃ
താവച്ച തത്തദധികഞ്ച മമാസ്തി സത്യം |
ഏതദ്വചഃ കഥമഭൂത് സതതാനൃതോക്തി-
ശീലസ്യ മേ ശംഭിപോ തദിദം വിചിത്രം || 14 ||

ശാസ്ത്രേണ യദിഹിതമാചരണീയമേതത്
സർവ്വൈർന്നിഷിദ്ധമിഹ യത്തദുപേക്ഷണീയം |
ഇത്യാദികം ശംഭിപോ സദസി ബ്രവീമി
ഹൈ സന്തനോമി രഹസി സ്വവചോവിരുദ്ധം || 15 ||

പ്രച്ഛന്നപാതകശതാവൃതചേതസോ മേ
സംപ്രീണിതാഃ പ്രണതിഭൂമികയാ കയാചിത് |
സത്കാരമാദരഭരേണ പരാവരജ്ഞാഃ
കൂർവ്വന്തി ഹന്ത ശംഭവൈരിമുനേ ഹതോസ്മി || 16 ||

പദ്ഭ്യാം ശപേ തവ ശംഭിമുനീന്ദ്ര യോഭൂത്
ഉദ്രാമദോഷഗണനാന്തിമകോടിനിഷ്ഠഃ |
സോപി പ്രകൃഷ്ടവിഭവോ യദപേക്ഷയാ സ്യാത്
തസ്മാച്ച പാപഭരിതോഹമിതോ ന പാപഃ || 17 ||

പൂർവ്വൈഃ സ്വനൈച്യമനുസംഹിതമാർയവർയൈഃ
മാമേവ വീക്ഷ്യ മഹതാം ന തദസ്തി തേഷാം |
നൈച്യം ത്വിദം ശംഭിപോ മമ സത്യമേവ
മത്തഃ പരോ ന മലിനോ യത ആവിരസ്തി || 18 ||

ഉക്ത്വാ സ്വദോഷവിഷയം വചനം ത്വദഗ്രേ
സംസാരഭീരുരിവ തേന ച വഞ്ചകോഹം |
സാമർത്ഥ്യമേവ ശങ്കോപ വിഭാവയാമി
സംവീക്ഷ്യ കം ഗുണമിഹാസി മയി പ്രസന്നഃ || 19 ||

കിന്തു ക്രിയാസമഭിഹാരകൃതാപരാധഃ
ഹന്താനുതപ്യ പുനരപ്യപരാധകാരീ |
പദ്മാസഖസ്യ പരിഹാസരസോചിതോഹം
ഏതദിലോക്യ ശങ്കോപ മയി പ്രസീദ || 20 ||

കാമപ്രമോഹമദമത്സരമന്യുലോഭൈഃ
പാരമ്പരീത ഉദിതൈഃ പരിപീഡ്യമാനം |
ദൈവാത്വഭീക്ഷണപഥം ദയയാ ശഠാരേ
പാഹി പ്രപന്നമിമമുന്നമദാഗസം മാം || 21 ||

കാർയാ കൃപാ സുമതിഭിഃ ഖലു ദുഃഖിതേഷു
ദുഃഖീ മയാ ന സദ്യശോ ഭൃശദുഃഖഭാജാം |
തസ്മാത്തവാഖിലജനേഷു ച യാനുകമ്പാ
മയ്യേവ താം ശഠിപോ നിഭൃതം നിധേഹി || 22 ||

വിശ്വോപകാരകമഘാർണ്ണവതാരകം ത്വാം
അപ്രാപ്യ ഹൈ ശഠിപോ ഹത ഏവ പൂർവ്വം |
അദ്യ ത്വദീയകൃപയാ പ്രതിലബ്ധസത്വഃ
ത്വത്സേവനാമ്യതരസേന സുഖീ ഭവാനി || 23 ||

അത്രോപ്യമുത്ര കരണത്രിതയപ്രവൃത്തയാ
ത്വത്പാദപംകജ്ജുഷാം വിദുഷാം പ്രസാദം |
നിത്യം ലഭേമഹി ന ചാന്യദപേക്ഷിതം നഃ
പ്രത്യഗ്രകേസരപരിഷ്കൃതകാരിസുനോ || 24 ||

വാധുലവേംകടപതിം വരദാർയസുനും
അസ്മദ്ഗുരും തവ പദപ്രവണം സമീക്ഷ്യ |

അജ്ഞം കൃതാഗസമനാഥമകിഞ്ചനം മാം

ത്വക്കിംകരം ശരീരീപോ സതതം കുരുഷ്വ || 25 ||

|| ഇതി ശ്രീ പരാങ്കുശപഞ്ചവിംശതിഃ സംപൂർണാ ||